

ВОЕННОИНВАЛИД

Брой 1, януари 2011 г.

Година единадесета

Месечно издание на Съюза на военноинвалидните кооперации в България

Работейки с нас, Вие попомагате хората, изгубили здравето си за Родината

С НАДЕЖДА ПРЕЗ 2011 Г.!

СВИКБ се утвърди като военно-патриотична организация, расте авторитетът му

Времето върви. Една година изпращаме, друга посрещаме. Изпратихме 2010 година с малко тъга и неудовлетворение, че не всичко успяхме да изпълним. Навлизаме в Новата 2011 година с надежда за по-добри резултати.

Какво очакваме да постигнем през 2011 година?

Разбира се, очакваме по-добри резултати. Готови ли сме през 2011 г. да реализираме по-добри резултати от дейности?

През 2011 г. се очертава по-широк обхват на действия и се надяваме да имаме сили да реализираме всичко онова, към което са насочени нашите усилия. Създадени са условия за по-добри резултати. От нас зависи какво ще постигнем. УС на Съюза в края на 2010 г. на свое заседание изготви обръщение към членовете на Съюза за мобилизация на всички.

През 2010 г. Съюзът отбелязва юбилей – 15 години от учредяването си и 10 години от издаването на вестник „Военноинвалид“. Получените по този повод множество поздравления и получения от МО плакет и грамота са показателни, че Съюзът със своята дейност все повече се утвърждава като военно-патриотична организация и все по-

вече расте авторитета му.

Признанието, което получи Съюзът, е и задължение. То изисква не само да запазим постигнатото, но и да разширим дейността си. И сега нашите усилия са насочени към това кооперациите и фирмите, членуващи в Съюза, да постигнат по-добри резултати в своята дейност, за да помагат по добре на военноинвалидите.

Тогава можем да кажем, че работим добре. Ето защо УС на СВИКБ си постави за задача да проведе срещи с председателите и УС на кооперациите и заедно да се обсъдят проблемите и задачите

по които могат да работят. Основната задача е укрепване на Съюза, укрепване на кооперациите и фирмите членуващи в него. Така Съюзът става по-устойчив, държи ръка върху пулса на кооперациите и получава помощ от своите членове. Само по този начин ще можем да осигурим необходимото за разширяване дейността в Съюза, а оттам и в кооперациите. А с това ще подпомагаме и военноинвалидите, които получават работа, получават средства за един нормален живот.

Нашата задача е да търсим и осигурим работа.

На стр. 2

Управителният съвет си поставя високи цели.

ВОЕННО-ПАТРИОТИЧНИТЕ СЪЮЗИ ПРЕДЛОЖИХА ПРОМЯНА НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ

В резултат на неотдавнашната среща със заместник-министъра на отбраната Августина Цветкова ръководствата на военно-патриотичните съюзи възстановиха една традиция, която години наред помагаше много на съвместната работа с МО. Отново всяка първа сряда от месеца, с участието на представители на министерството, ще се обсъждат идеи и изпълнението на конкретни задачи. Предложенията за плана за 2011 г. за съвместни дейности с МО бяха обсъдени с Николай Икономов и Иво Антонов.

Поставени бяха и някои въпроси, които вълнуват резервистите и запасните, ветераните от войните, военноинвалидите и военнопострадалите.

Стана ясно, че са необходими допълнителни разговори във връзка с доизясняването на процедурите по ползването на военните клубове и други имоти, предоставени от МО. От съюзите се интересуват за съдбата на проект „Признателност“ и по-нататъшното ползване на социалните кухни в различните градове на страната. Генерал-лейтенант от резерва Стоян Топалов, председател на ЦС на СОСЗР, информира за полученото писмо от еврокомисар Кристалина Георгиева във връзка с изявеното желание за включване на запасни и резервисти в подготвящия се Европейски доброволчески корпус.

Председателите на съюзите подготвиха предложение до

МО за промяна на Закона за отбраната и Въоръжените сили. Целта е законът да задължава министъра на отбраната да подпомага военно-патриотични съюзи, неправителствени организации със сфера на дейност в сигурността и отбраната, сдружения на военнослужещи, резервисти, ветерани от войните, военноинвалиди и военнопострадали, създадени като юридически лица за осъществяване на общественополезна дейност, като им оказва финансова или материална помощ. И още - министърът на отбраната да предоставя на тези съюзи, организации и сдружения за ползване по предназначение имоти в управление на МО за осъществяване на тяхната дейност. **ВИ**

С НАДЕЖДА ПРЕЗ 2011 Г.!

От стр. 1

Действително трудна задача като се има в предвид, че една голяма част от министерствата и учрежденията, поради липса на средства, не правят поръчки. Това се отнася и за големите предприятия, които биха могли да предоставят възможности за изработка на различни изделия. В това отношение ние сме затруднени тъй като нашите кооперации и фирми трябва да се конкурират с далеч по-богати предприятия и фирми. И това е така, защото облекченията, които имаме в това направление за получаване на работа, не се спазват.

Независимо от трудностите

Съюзът трябва да търси възможности за осигуряване на поръчки. Това е едно от главните направления, към които се насочва Съюзът. Друго, което е важно за осигуряване на работа, е подпомагане на кооперациите да участват в различните конкурси по проекти финансирани от държавата или Европейските фондове. Съществено значение може да изиграе и установяване на контакти и сътрудничество с различни фирми от други страни.

През 2011 година сме създали по благоприятни условия за развитие както на Съюза, така и на кооперациите. Съюзът има

възможности да разработва проекти с оглед финансирането им от различни фондове. По-голяма инициативност и упоритост в тяхната дейност – това е пътят към успеха на кооперациите през 2011 г. Задачата пред всички – и за Съюза, и за кооперациите, е през тази година да постигнем по добри резултати. Да укрепнем финансово и организационно. Затова УС на СВИКБ излезе с обръщение към своите членове. Мобилизацията на всички сили е задължителна, за да има успехи.

Нека си пожелаем през 2011 година да бъдем здрави, да бъде резултатна нашата дейност!

ВИ

ВЛИЗАТ В СИЛА ПРОМЕНИ В КОДЕКСА ЗА СОЦИАЛНО ОСИГУРЯВАНЕ

От първия ден на тази година влизат в сила промени в Кодекса за социално осигуряване, с които се въвежда нов пенсионен модел. Ранното пенсиониране за 1 и 2 категория се удължава до 31.12.2014. До

тогава пенсиите на категориите работници ще се изплащат от НОИ, като малко повече от 100 млн. лева се прехвърлят към Националния осигурителен институт от професионалните пенсионни фондове.

От 1 януари 2015-а година ранни пенсии за работещите при първа и втора категория труд ще се изплащат само от професионалните пенсионни фондове.

От тази година отпада т. нар. точкова система за пенсиониране. Така право на пенсия за осигурителен стаж и възраст жените ще придобиват при навършване на 60 години и при 34 години стаж, а мъжете - при навършени 63 години и 37 години стаж.

Мъж, навършил 63 години през 2011 г. и има 36 години стаж, ще трябва да работи още една година, за да достигне изискването. В началото на 2012 г. обаче стажът ще трябва да е с още 4 месеца отгоре.

Решение на проблема е за-

купуване на недостигащите месеци, за да не се налага да се работи допълнително. От тази година обаче стаж вече не може да се плаща разсрочено. Сумата трябва да се внася наведнъж по банков

решава да си платят до 5 години стаж.

Купуването през 2011 г. на недостигащи месеци или години, за пенсия, ще струва 74 лв. за месец, а за цяла година - 897 лв.

Увеличаването на стажа за работещите при трета категория труд ще започне от 2012 г. с по четири месеца на всяка година до достигане на 37 години стаж - за жените, и 40 години стаж - за мъжете.

път. Това бе и една от причините за наплив на нови пенсионери през последните месеци на 2010 г.

Човек може да купи всички години редовно обучение във висше или полувисше учебно заведение. На хората, които не са учили във ВУЗ, се раз-

От 1 януари 2011 г. право на пенсия придобиват всички, навършили 65 години и при най-малко 15 години действителен трудов стаж. Тази възраст се увеличава от 2021 г. с по 6 месеца на година до достигането на 67 години.

ВИ

Покана за семинар

Уважаеми колеги,

На 08 февруари 2011 год. в гр. София, бул. „Дондуков“ №111 залата на ет. 9, Съюз на военноинвалидните кооперации в България съвместно с Национална федерация на работодателите на инвалидите организират семинар за ръководители и счетоводители на тема: „Финансово и данъчно приключване във специализираните предприятия и кооперации за хора с увреждания за 2010 г. Данъчните закони и социалното осигуряване, в сила от 1 януари 2011 г.“

За допълнителна информация и заявки за участие в офиса на СВИКБ: тел.: 076 / 60 48 74 – Даниела Тронкова и Ели Миланова или в офиса на НФРИ : тел.: 02 / 98653 00 - Александра Горанова и Росица Стоянова

ЗНАМЕНА СВЕТИНИ ПОВЕДОХА ВОИНСКИЯ СТРОЙ

Във водосвета участваха и представители на Съюза на военноинвалидните кооперации в България

Водосвет на бойните знамена, какъвто някога се е извършвал преди битка на българската войска, беше отслужен край Паметника на Незнайния воин в столицата на 6 януари. В огласеното от маршове мразовито утро десетки столичани заприиждаха любопитно към площада, а дори и слънцето занаднична иззад облаците към събралото се множество.

Прозвучаха **ОТРИВИСТИ КОМАНДИ.**

Президентът Георги Първанов прие командвания от капитан Георгиев строй на гвардейците и на представителни подразделения на видовете въоръжени сили. След това държавният глава зае място сред официалните лица, като се здрависа с министъра на отбраната Аню Ангелов, с председателя на Народното събрание Цеца Цачева, с началника на отбраната генерал Симеон Симеонов и с други от присъстващите.

Тук бяха също заместник-министрите на отбраната Августина Цветкова и Валентин Радев, командващият Съвместното оперативно командване генерал-лейтенант Атанас Самандов, началници на видове въоръжени сили, депутати, генерали, адмирални, военни аташета, ветерани.

Свещеници отслужиха водосвета. “Благослови народа ни да пребивава в

Минават гвардейците.

МИР, СЪГЛАСИЕ И ЩАСТИЕ” -

отправи молитва към Бога Знеполският епископ Йоан. Той водеше ритуала, заедно със Стобийския епископ Наум. Епископ Йоан пожела “успех на цялото ни воинство и на всичките ни управници – светски и духовни”. Църковен хор запя “Многая лета!”.

Венци пред Паметника на Незнайния воин.

Тържествено закънтяха камбаните на Храм-паметника “Св. Александър Невски”.

Епископ Йоан поръси със светена вода официалните лица, воинския строй, бойните знамена и бойните знамена-светини. Сред флаговете, които подразделенията носеха на площада, пъстрееха щандарт на 10-и конен полк, знаме на 15-и пехотен Ломски полк, знаме на 13-и пехотен Рилски полк - Първа дружина и знаме на 13-и Рилски полк – Втора дружина, знаме на 25-и пехотен Драгомански полк,

знаме на 31-ви Силистренски пехотен полк, знаме на 23-ти Шипченски пехотен полк и знаме на 24-ти Черноморски пехотен полк.

Множеството **ОТДАДЕ ПОЧИТ**

на загиналите за България, като президентът, председателят на Народното събрание, министърът на отбраната и началникът на отбраната поднесоха венци пред Паметника на Незнайния воин.

За звуча химнът, след който подразделенията преминаха в тържествен марш, водени от бойните знамена. Както е традицията на този ритуал – с високо вдигнат флаг войската се отправя в битка - срещу трудностите на делника, в името на реформата и модернизацията.

ТРАДИЦИЯ

За първи път водосвет на знамената е отслужен по времето на цар Симеон Първи преди битката при Ахелой през 917 година. Оттогава до падането на България под османско владичество преди всяка битка, която води българската войска, се извършва водосвет.

След Освобождението тази традиция е възстановена от първия военен министър на Княжество България Пьотр Дмитриевич Паренсов и продължава до 1946 г.

След демократичните промени у нас ритуалът “Водосвет на бойните знамена и флагове” е възстановен през 1993 г. Оттогава, традиционно, всяка година на 6 януари - Богоявление, във всички гарнизони в страната, най-висшият йерарх на Българската православна църква в съответната епархия, след прочитане на молитвата „За успех на народа”, ръси със светена вода за здраве и успехи представителни части на Българската армия и нейните бойни знамена.

С КАКВО ЗАМЕСТИХМЕ КАЗАРМАТА?

Поводът за тези редове стана случка в автобус № 305 в София. Заедно с офицерите от резерва Иван Йорданов, Трифон Ангелов и Стоян Балканджийски се връщахме от традиционната есенна среща на служителите в Седма мотострелкова дивизия - гр. Ямбол. Естествено, говорехме за миналото и настоящето на Българската армия, за живи и рано отишли си колеги. Жена между млада и средна възраст се приближи и каза: „Извинете, че се намесвам в разговора ви, но разбрах, че сте бивши военни и искам да ви кажа, че вие сте виновни за днешното състояние на младите. Вие премахнахте наборната военна служба“.

Без да се оправдавам, реших да обясня на госпожата, че не ние, а политиците взеха това решение. Но тя не ми даде думата и продължи: „Имам двама сина. Единият е служил, а другият – не. Разликата между тях е толкова голяма, че аз, която съм ги родила, не мога да си я обясня. Ами децата от малцинствата? Някога в казармата те се приобщаваха към другите, взимаха занаят, ограмотяваха се. А сега?“ Жената каза още доста укорни слова по наш адрес и завърши с думите: „Нали помните пословицата, че мъж, който не е служил войник, не е мъж“.

Замислих се върху думите ѝ. В основните си изводи бе напълно права. Десетилетия казармата бе всенародно училище, което превръщаше момчетата във войници и граждани, даваше им моралното право да се чувстват стопани на страната си, възпитаваше у тях редица други ценни добродетели. Да, без тези добродетели мъжът не е истински гражданин и човек.

Но трябва ли сега да хвърлим всички упреци за липсващите качества у съвременния млад българин само върху отсъстващата казарма? Докато съществуваше, тя успяваше да навакса част от пропуснатото в семейството и в училището. Но не бе панацея за обществено развитие. Може би е ред-

**Генерал-полковник
Цветан Тотомиров**

но първо да се запитаме защо през последните години стигнахме до днешния духовен упадък. Сетивата ни и медиите безспирно ни поднасят тревожна информация: разпуснатост на нравите, улична и политическа порнография, корупция, просяци, дребна и високо организирана престъпност.

Някога хората изтръпваха само при мисълта за кражба и лъжа, а днес ги вършат с варварска наслада. Цели поколения израснаха при остър дефицит на духовна и патриотична ценностна система. Затова все по-често констатираме отчуждаване на децата от семейството, сериозни проблеми в образованието, деформации в съзнанието на младите, ранна престъпност и т.н. Запитваме ли се за причините?

От стари времена идва вярата, че за доброто възпитание на децата решаваща роля играят четирите основни фактора: семейството, училището, църквата и казармата. Казармата вече я няма, а църквата и влиянието ѝ върху младите българи не бих се осмелил да обсъждам. Състоянието на семейството и на училището е повод за тревожни коментари от дейци на образованието, учени, политици и на будни граждани.

Депутатите, които гласуваха да бъде премахната наборната военна служба, не предвидиха последствията. Никой не се нае да им обясни или да ги попита коя институция ще поеме възпитателните функции на казармата. Народниците избраници гласуваха за „глав-

ното“ – синовете им да не ходят войници.

Нещо подобно стана и с ролята на духовенството. Вероучението отдавна не фигурира сред задължителните предмети в образователната система, а опитите за въвеждането му срещат решителен отпор. Безверието, насаждано години наред, отблъсна младите хора от храмовете. Безкрайните боричкания между духовниците (не без подкрепата на властимащите) допринесоха още повече да спадне на без това невисокият авторитет на църквата. Вижда се с просто око, че за религиозно-нравственото възпитание на младите хора днес се прави твърде малко или по-скоро нищо.

Останаха само два действащи фактора: семейството и училището. Като си спомняме миналото, не бива да пропускаме още за един значим фактор, изиграл роля във възпитанието на не едно поколение истински българи. Това е позабравеният обществен контрол, по силата на който младите хора винаги са били винаги под погледа и грижата на възрастните. Всеки родител е бил морално задължен да направи забележка на всяко дете (макар и непознато), което върши непозволен неща. За тези отношения родителите на провинилите се деца не се сърдеха, а ги приемаха като помощ, като съвместен граждански дълг.

Така и децата отрано разбираха, че поведението им не си е само тяхна работа и че всяка недобре обмислена постъпка ще бъде санкционирана.

Днес, за жалост, този фактор е почти на изчезване. Въпреки че в ежедневието сме свидетели на какво ли не в държанието на младите хора. Доста юноши са нагли, агресивни и вулгарни на обществени места и заразяват по-младите. На най-плахи забележки бързо израсналите ни опори отговарят „То си е моя работа“ или „Гледай си болното здраве!“. **На стр. 7**

Кирил Ботев е роден на 20 април 1856 г. в Калофер, син на възрожденския учител

Ботьо Петков и Иванка Ботева и брат на Христо Ботев. Завършва класното училище в Калофер. Произхождайки от семейство на образовани хора, от ранна възраст продължава професията на баща си – Даскал Ботьо, като

учителства в Голямо Бельово, а след емигрирането си и в българското училище в Гюргево, Румъния.

През 1876 г. се включва в четата на Христо Ботев. След нейното разбиване е заловен, лежи в затвора в Цариград и след това е пратен на заточение в крепостта Акия в Мала Азия. Освободен е през 1878 г. по си-

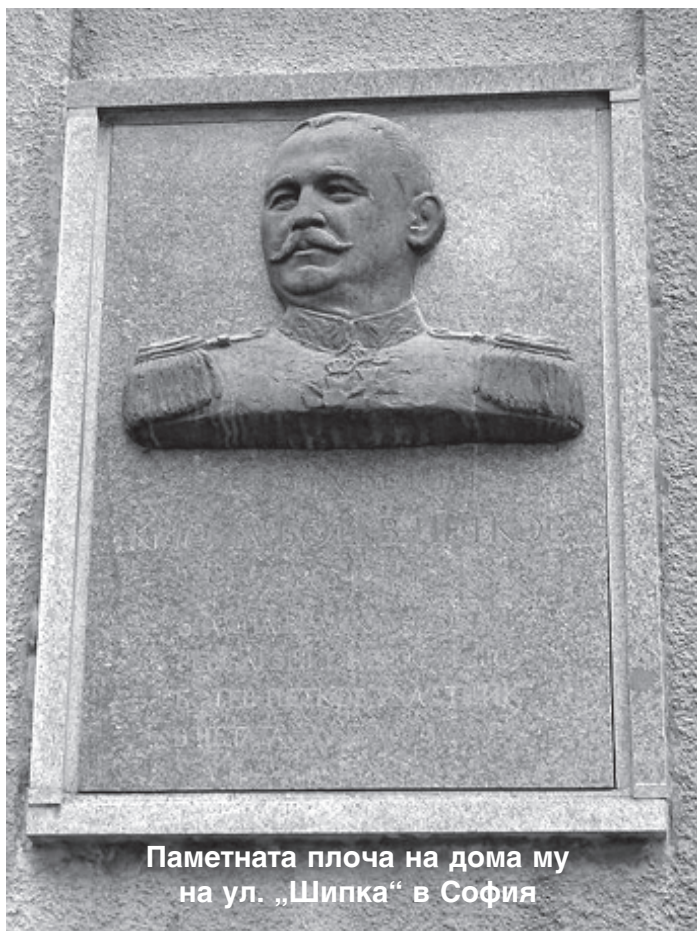

лата на Санстефанския мирен договор.

След завръщането си в България през 1878 г. постъпва в Командата на волноопределящите се в Пловдив, а по-късно същата година и във Военното училище в София като кавалерист, и завършва в пър-

вия випуск през 1879 г. Произведен е в чин подпоручик. По-късно следва кавалерийска школа в Сомюр (Франция) и във Военната академия в Брюксел. Служи в Източнорумелийската милиция.

КИРИЛ БОТЕВ ПЕТКОВ Е

Паметната плоча на дома му на ул. „Шипка“ в София

На 2 август 1912 година, по случай 25-годишнината от идването си в България, цар Фердинанд произвежда 6 души генерал-майори в чин генерал-лейтенант. Ботев е един от тях.

Това е първият случай в историята на Третото българско царство, когато званието генерал-лейтенант е дадено на действащи офицери. До този момент то е давано само на офицери от запаса.

Участва и в Балканската война (1912-1913 г.), а за кратък период от време е заместник-министър на войната (1913 г.). През 1914 г. излиза в запаса.

За да се предпази от бомбардировките на София, отива да живее в с. Студена, Пернишко.

Генерал-лейтенант Кирил Ботев умира на 6 февруари 1944 в с. Студена.

Награди: Орден „За храброст“ IV степен, Орден „Св. Александър“ I и IV степен с мечове по

средата, Орден „За военна заслуга“ I степен с военно отличие.

Награди

Орден „За храброст“ IV степен

Орден „Св. Александър“ I и IV степен с мечове по средата

Орден „За военна заслуга“ I степен с военно отличие

ЧЕТНИК, КАВАЛЕРИСТ, ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТ, ДЪРЖАВЕН ДЕЕЦ

Братя Ботеви

В Сръбско-българската война (1885 г.) е ескадронен командир, извършва разузнавания в тила на противника и улеснява бойните действия. Като коман-

дир на 3-ти конен Пловдивски полк участва в контрапреврата срещу русофилите (1886 г.).

Като млад образован офицер заема високи длъжности: ко-

мандир на 3 конен Пловдивски полк, началник на Военното училище (1891-1895 г.), командир на Трета пехотна балканска дивизия (1900 г.).

С КАКВО ЗАМЕСТИХМЕ КАЗАРМАТА?

От стр. 5

През последните години ние, възрастните, седим като наблюдатели и чакаме единствено намесата на органите на обществения ред. Но полицията не е в състояние да огрее навсякъде. Защото си има достатъчно главоболия с ненамаляващата престъпност. А и предпочита да не се нагърбва с възпитанието на подрастващите.

Най-необясним е фактът, че при опит да бъде упражнен обществен контрол над деца, засегнатите родители реагират неадекватно. Стремят се по всякакъв начин да защитят чедата си, макар вината им да е повече от ясна. Никой не си дава сметка колко опасна е подобна позиция, особено когато родителите се стремят да оневинят детето си с цената на лъжа. Тук все по-често възниква въпросът при подобна „подготовка за живота“ от страна на родителите, редно ли е да отправяме някакви претенции към учителите? И да, и не!

Днес мисията на учителя-възпитател е далеч по-трудна и по-важна. Нему се пада честта да запълни празнината, останала след казармата.

Мисля, че общественият конт-

рол трябва да бъде събуден. Да се превърне в неизменен дълг на всички поколения, като начело да застанат родителите, учителите, офицерите, духовенството. За жалост, повечето от тези хора днес са сред социално слабите граждани. Което ги кара да се чувстват принизени, лишава ги от достоинство и самоуважение. При-

неждава ги с покрусата да приемат неписаното житейско правило, че „Който пълзи, по-трудно пада“.

В непосилните за мнозина години на прехода честният български гражданин чувства как душата му е пронизана от тревожни въпроси за всичко, което става с нас и около нас. Наивно е да мислим, че ако се подобри материалното ни благосъстояние, „когато

излезем от кризата“, ще се измъкнем и от лепкавата тиня на моралната деградация, на нравствения срыв, на духовната безпътица. Вярно е, че материалните придобивки са съществено условие за сносен живот. Необходимо и съществено, но недостатъчно условие. „Не само с хляб ще живее човек, учи Спасителят. Трябва да бъде подхранено не само тялото, но и душата“.

Младежта е социална група, която винаги е вървяла в авангарда на обществото. Тя първа прегръща и въплъщава идеите за революционни промени, поема риска да тръгне по неизвървяните пътища към бъдещето. Държавните институции, партийните централи, неправителствените

организации и обществата, които са подценявали тази древна истина, винаги са се оказвали в ариергарда.

Генерал от резерва Цветан ТОТОМИРОВ

*Авторът е бивш началник на Генералния щаб на Българската армия (1994-1997 г.) и съветник на президента по националната сигурност (1997-2001 г.)

ВЕСТНИК "ВОЕННОИНВАЛИД" ИМА ВЪЗМОЖНОСТ ДА РЕКЛАМИРА ДЕЙНОСТИ НА ЧЛЕНУВАЩИТЕ В СЪЮЗА КООПЕРАЦИИ И ФИРМИ, КАКТО И НА ДРУГИ ФИРМИ.

АКО ЖЕЛАЕТЕ ДА БЪДЕ РЕКЛАМИРАНА ВАШАТА ДЕЙНОСТ, ОБАДЕТЕ СЕ НА ТЕЛ.: 076/ 60 48 74 ИЛИ ИЗПРАТЕТЕ ВАШЕТО СЪОБЩЕНИЕ НА e-mail: svik_pk@mail.bg

**КООПЕРАЦИЯ "ВОЕННОИНВАЛИД"
- ГР. ПЕРНИК,**

Ул. "Кракра" бл. 15, ап. 7,
тел.: 076/600463; GSM 0888508091

Кооперацията извършва:
Производство на текстилни колани, шевни и трикотажни изделия.

**Сертификат:
БДС EN ISO 90012001: 2008**

**ВОЕННОИНВАЛИДНА КООПЕРАЦИЯ
"КОРОНА" - ГР. ЧИРПАН**

- **ИМА ОПИТ В ОБЛАСТТА НА ШИВАЩКАТА ДЕЙНОСТ**
- **ИЗВЪРШВА СТРОИТЕЛНО-РЕМОНТНИ РАБОТИ**

Кооперацията разполага с квалифицирани работници за строителни дейности.

Резултатите от дейността на кооперацията и позволяват да подпомага военноинвалиди, които не са в състояние да работят.

Кооперацията предлага качествено и бързо изпълнение на дадени поръчки, при добри цени.

Фирма БОР-Л ЕООД гр. Банско извършва дърводелски услуги и предлага за продажба дървен материал ламперия обработена и строителна, греди, бичмета и други материали по поръчка на клиента.

и строителна, греди, бичмета и други материали по поръчка на клиента.

**За контакти:
СВИКБ тел. 076/ 60 48 74**

**ВОЕННОИНВАЛИДНА
КООПЕРАЦИЯ
"СВЕТИ ГЕОРГИ" - ВАРНА**

Тел.: 0898/46 12 46; 052/318 693

Военноинвалидна кооперация "Св. Георги" - Варна е с над 10-годишен успешен опит в извършването на следните дейности:

- Търговски услуги на граждани в страната и чужбина: търговия на фото и видео техника, материали и консумативи; фото-видео и рекламни услуги;

- Производствена дейност и услуги: строително-монтажни дейности, посреднически дейности; квалификация и преквалификация на кадри; туристическа дейност;

- Организационни дейности: организирани и експониране на фото изложби и други културни мероприятия лекции, творчески вечери, чествания на годишнини и юбилеи.

ЗАЕДНО СМЕ ПО-СИЛНИ

ТЕХНОКОН ООД

гр.София 1220, бул. "Рожен" 18
тел. 02/ 936 03 12; факс: 02/ 938 29 76,
GSM: 0878/546 293;
e-mails: technocon@abv.bg;
office@technocon.biz
www.technocon.biz

ВОЕННОИНВАЛИД Издава СЪЮЗЪТ НА ВОЕННОИНВАЛИДНИТЕ КООПЕРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Редакционна колегия:
Главен редактор Георги Милев
Редактори Даниела Тронкова,
Красен Бучков

Адрес на редакцията:
гр. Перник 2300, ПК 36
Пл. "Св. Иван Рилски", Синдикален дом, ет. 7, офис 705
Тел. / факс: 076 / 60 48 74
GSM: 088 771 96 86

E-mail: svik_pk@mail.bg

Печат "Нюзпринт" - ЕООД
ISSN: 1312 - 9066